

SOVIETAI PRALAIMĖS IR LIETUVOJE...

Ideologinį karą sovietai pralaimėjo Lenkijoje, pralaimės Lietuvoje, ir kitur

Laikraštis "International Herald Tribune" 1984.X.22 išspausdino savo korespondento Briuselyje Leopoldo Ungerio straipsnį apie dabartinius įvykius Lietuvoje, Lenkijoje ir Baltijos kraštuose. Jis savo straipsnį pradeda sakiniu: "Stebuklas neįvyko – popiežius nenuvyko Sovietų Sąjungon. "Tik dviejų valandų kelionė lėktuvu, ir vis dėlto taip toli" – pareiškė Jonas Paulius II rugpiūtyje, apgailestaudamas, kad negalėjo nuvykti į Lietuvos Vilnių šiais šv. Kazimiero Lietuvos globėjo, 500 metų mirties sukakties metais".

Nebuvo šileistas Lietuvon nė kardinalas Agostino Casaroli, Vatikano Rytų politikos šalininkas, kuris laikomas priimtiniu derybų partneriu. Sov. Sąjunga buvo pirmoji valstybė, neįsileidusi popiežiaus. Ji neįleis jo ir Čekoslovakijon, ir Vengrijon, kaip Jonas Paulius II planavo. Kremlius taipgi ta linkme daro spaudimą Jugoslavijai ir Lenkijai.

Bijo popiežiaus

Iki šiol susirašinėjimas tarp Vatikano ir Kremliaus nebuvo paskelbtas, tačiau ir be to aišku, kodėl sovietai bijo popiežiaus apsilankymo.

Vatikano Rytų politika, planuota Jono XXIII laikais, pradėjo veikti tiksliai su Karolio Wojtylos išrinkimu popiežiumi. Pastarasis pareiškė esąs pirmasis slaviškos kilmės popiežius. Tai svarbus niuansas Maskvai. Jonas-Paulius II sakosi kalbą visos R. Europos krikščionijos vardu. Jis nepripažįsta pokarinio Europos padalinimo į Rytus-Vakarų ir kalba apie dvasinę krikščioniškos Europos vienybę, kurioje reikiama dvi didelės tradicijos, būtent Rytų ir Vakarų.

Maskva niekad neslėpė fakto, kad Jonas-Paulius II buvo svarbus veiksnys Lenkijos įvykiuose 1980 m., kai buvo įsteigta Solidarumo unija. Jo vizitas Lietuvoje taip pat neliktų be pėdsakų, Tai matyti ir Kremlius. Juk Lietuva Sov. Sąjungos jėga buvo užimta. Vatikanas to niekad nepripažino ir

Kauno Prieplauka Vakaro Prieblandoje

dabar nepripažįsta. Šv. Tėvo apsilankymas Lietuvoje reikėtų dar vieną žingsnį į "lenkų modelio" išplėtimą Sov. Sąjungoje ir kitose R. Europos valstybėse, kur santykiai tarp K. Bendrijos ir kompartijos yra įtempti.

Pavojus iš Lietuvos

Nė viena komunistų valdoma šalis nėra geriau pasiruošusi pritaikyti minėtą modelį, kaip Lietuva, kur katalikybė yra tautiškumo apraiška, kaip ir Lenkijoje. Ir po 45-rių metų sovietinės okupacijos bei rusinimo 2,5 milijono gyven-tojų iš 3 milijonų laiko save katalikais, kurių 60% reguliariai dalyvauja Mišiose. Lietuvoje, kaip jokioje Sov. Sąjungos respublikoje, pasak autoriaus, stipriai veikia pagrindžio spauda, kurios pagrindinis leidinys yra "LKB kronika". Be to, buvo sudarytas tikinčiųjų teisėm ginti komitetas, įsteigta slap-

ta kunigų seminarija. Šventovių uždarinėjimas ir kunigų įkalinimas sukėlė riaušes.

Ištisus šimtmečius Lietuva buvo susijungusi su Lenkija. Abi jos skleidė katalikybę Rusijoje ir Ukrainoje. Vilnius tarpkario laikotarpyje buvo valdomas Lenkijos. Ir dabar Vilniuje gyvena gausi lenkų mažuma. Tūkstančiai lietuvių dukart skubėjo Lenkijos pasienin pamatyti televizijoje Šv. Tėvo Jono Pauliaus II, besilankančio Lenkijoje.

Moralinė jėga

"Popiežiaus apsilankymas šiuo metu būtų nenaudingas Kremlui, – rašo laikraštis. – Baltijos kraštai pergyvena politinio įkarščio laikotarpį. Kremlius puolė estų nacionalizmas ir vykde valymus Latvijoje. Sovietų vadovybė jau ruošiasi 1988 m. propagandai, nes tada sueis 1000 metų Rusijos krikščionybei. Kremlius jaučia labai realų

SPAUDOS MĖNUO

SKAITYK IR PLATINK "MŪSŲ LIETUVĄ" →

SEMANARIO MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoj Cr\$. 20.000,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 30.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anūncios)

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taisy bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius. Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca – CEP 03124

São Paulo – Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial – Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 500,00

Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

Į tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 50.000,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taisy bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius. Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

pavojų iš religijos pusės, ir popiežiaus apsilankymas sovietų žemėje, galėtų jį tikrai padidinti".

"Popiežius sakosi vis tiek turįs viltį kada nors aplankyti Lietuvą. Tokiu užmoju jis davė puikią pamoką politinėje srityje. Jis žinojo iš anksto, kad šiuo metu negalės lankytis Sov. Sąjungoje, bet taip pat žinojo, kad vien tik užmojis ten apsilankyti skatins atmesti sovietizaciją Lietuvoje ir kitur" – samprotauja laikraštis.

Jonas-Paulius II turi didelę partiją santykiuose su komunistais. Jis yra vienintelis Vakarų vadas, turintis nuoseklią strategiją Kremliaus atžvilgiu. Jis žino kaip elgtis, norint atiduoti cezariui tai, kas jam priklauso, ir kartu parodyti jam, kad yra K. Bendrija – dvasinė jėga, su kuria reikia skaičiuotis.

"Sovietai visa tai vadina ideloginiu karu. Jie pralaimėjo tą karą Lenkijoje, pralaimės jį Lietuvoje ir visur kitur, nežiūrint ar ten popiežius lankysis, ar ne" – baigia straipsnį laikraštis. M.

ŠVENTOVĖ, LAUKIANTI LIETUVOS PRISIKĖLIMO

Prieš 50 metų pradėta statyti paminklinė šventovė Kaune sovietų paversta radijo gamykla

Mintį statyti Prisikėlimo šventovę, kuri liudytų Lietuvos nepriklausomybės atkūrimą, 1922 m. iškėlė tuometinis profesorius kunigas, vėliau vyskupas, Pranciškus Būčys. Statybos darbai buvo pradėti 1927 m., kai buvo paskirtas klebonu kunigas Feliksas Kapočius. O Kauno miesto tarptarba padovanojo skly-

pą prie Žemaičių ir Aušros gatvių sankryžos.

Paminklinei Prisikėlimo šventovei Kaune lėšos buvo telkiamos visoje Lietuvoje. Daugybė moksleivių rinko aukas, platindami statybos ženklukus. 1934 m. buvo baigti pamatai, kuriuos per pirmąjį tautinį Lietuvos eucharistinį kongresą pašventino metropolitas arkivyskupas Juozapas Skvireckas. Kertinis akmuo buvo atgabentas iš Šventosios žemės, nuo Alyvų kalno, Angelaičių sąjungos lėšomis. Šventinimo iškilimėse dalyvavo Respublikos prezidentas Antanas Smetona, Bažnyčios, vyriausybės ir visuomenės atstovai.

Prisikėlimo šventovės statyba tęsėsi iki pat bolševikų okupacijos – 1940 m. birželio. Jau buvo įpusėti vidaus įrengimo darbai.

Paminklinėje Prisikėlimo šventovėje turėjo būti kasdien laikomos iškilmingos vakarinės pamaldos, reiškiant Dievui padėką už tautos laisvę ir prašant ją globoti ateityje. Ant šventovės stogo turėjo būti įrengta speciali koplyčia ir Kryžiaus keliai, ten pat turėjo būti atvaizduoti lietuvių tautos išgyventi vargai, kančios ir kovos.

Šventovės požemiuose turėjo būti įrengtas panteonas, kur būtų laidojami nusipelnę Lietuvai žymūs veikėjai, ir atskira koplyčia pamaldoms už mirusius. Šventovės bokšto viršūnėje buvo numatyta šv. Kazimiero, Lietuvos Globėjo, koplytėlė, kurioje turėjo būti saugomas ir Vasario 16-sios aktas.

Atėjūnai pavergėjai, sunaikinę Lietuvos nepriklausomybę, negalėjo palikti nepalietę jai skirtosios šventovės. Dar per pirmąjį bolševikmetį Prisikėlimo šventovė buvo atim-

ta iš tikinčiųjų ir paversta radijo gamykla. Šiandien daugybė išniekintų šventovių simbolizuoja beteisį pavergtosios Lietuvos gyvenimą. Pirmoji iš jų nukentėjo Prisikėlimo šventovė, kurios pamatai buvo pašventinti Kaune prieš 50 metų. Lmb.

JAV IR SSSR SUSIKERTA PABALTIJO KLAUSIMU JUNGTINĖSE TAUTOSE

Spalio 18 d., JAV ir SSSR-os atstovai Jungtinėse Tautose susikirto Pabaltijo klausimu. Tą dieną visuotinio susirinkimo visuomeniniame komitete buvo diskutuojamas tautų apsisprendimas. Atsakydamas į Sovietų kaltinimus, jog JAV-ės paneigiančios nepriklausomybės teisę Puerto Rikui, ambasadorius Richard Shifter pareiškė, kad lapkričio 6 d. rinkimuose puerto-rikiečiai galės pasirinkti vieną iš trijų galimybių: įsijungti į JAV-es, kaip 51-oji valstija, pasilaikyti dabartinę sistemą, ar tapti nepriklausomais. Shifter paklausė: "Kada gi Estijos, Latvijos ar Lietuvos – ar, sakykim, Bocharos – nepriklausomybės sąjūdžiai turėjo galimybę išbandyti savo pajėgumą rinkimų būdu?"

Sovietų Sąjungos atstovas Igor I. Jakovlev nusiskundė JAV-ių delegacijos neigiamais atsiliepimais apie "tam tikrų sovietinių tautų teises" ir apie Sovietų užsienio reikalų politiką. Anot jo, Latvijos, Estijos ir Lietuvos respublikos "laisvai susijungė su Sovietų Sąjunga" ir turi teisę iš jos išstoti. Ne JAV-ių delegacijai jas mokyti, kaip pasinaudoti laisvo apsisprendimo teise, pabrėžė Jakovlev. (ELTA)

LIETUVIAI – SPORTO ŽVAIGŽDĖS

Sovietų Sąjungos krepšinio rinktinę sudaro daugiausia pabaltiečiai, vienas latvis ir net penki lietuviai: Sabonis, Javaiša, Chomičius, Kurtinaitis ir Gintaras. Sabonis šiuo laiku yra laikomas geriausiu krepšinio žaidėju pasaulyje. Šiais metais jie jau buvo Brazilijoje, žaisti Tarybų Sąjungos rinktinėje. Gaila, vietinė spauda, neminėjo apie jų tikrą tautybę.

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 anu. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

CIRURGIÃO DENTISTA

CROSP. 6049

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206
V. Prudente – Fone: 273-6696

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ SENIAU IR DABAR

Stasys Vancevičius

(tęsinys iš praeito nr.)

Brazilijos Lietuvių Bendruomenei didelės reikšmės turėjo 1958 metais Rugpiūčio 28-31 dienomis New Yorke įvyke pirmasis Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Seimas. Ta proga 1958 metų Lapkričio mėn. 13-tame "Gintaro" žurnalo numeryje buvo plačiau aprašytas šis įvykis, kurį čia perspausdiname:

"Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Organizacija jau išbaigta"

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Centras penkeriems metams įkurtas Kanadoje. Didelė Lietuvių demonstracija. Platus Lietuvių pasireiškimas meno srityje.

Rugpiūčio 28-31 dienomis New Yorke, įvyko Pirmasis Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Seimas, arba, kaip amerikiečiai sako, Antrasis Pasaulio Lietuvių Kongresas, nes pirmasis 1935 metais įvyko Kaune, — tai buvo keturios didžiosios lietuvių dienos, kuriose dalyvavo Lietuvių Bendruomenės atstovai iš 16-kos valstybių: JAV, Kanados, D.B., Prancūzijos, Brazilijos, Italijos, Kolumbijos, Belgijos, Argentinos, Olandijos, Urugvajaus, Venezuelos, Australijos, Vokietijos ir N. Zelandijos, kurių vienos tiesioginiai dalyvavo, kitos per įgaliotinius.

Šiaip ar taip kas vertina šį seimą, bet objektyviai ir neperdedant galima sakyti, kad tai buvo didžiulė lietuvių demonstracija, juo didesnė, nes ji įvyko grynai tau-

tinės kultūros pagrindu ir plotmėje.

Vienas žymiausių ir didžiausių New Yorko centro viešbučių, Statler, iškelta didžiulė tautinė Lietuvos vėliava, jau iš tolo traukė visų dėmesį. Ir šūkis: Lietuvių kongresas, buvo ne tik čia, bet ir spaudoje, ir per radiją, ir didžiulėje New Yorko katedroje, ir visur skambėjo ir skelbė lietuvių tautą esant gyvybinga ir už tėvynės ribų.

Prel. J. Balkūnas, pradėdamas seimą, gražiai ir teisingai pasakė, kad Vlikas gali pasidžiaugti Bendruomenės organizacijos išbaigimu.

New Yorko lietuviams yra reikšminga: čia pasirodė pirmasis lietuvių laikraštis. Iš čia išskrido Darius-Girėnas, čia pasaulinės parodos, kur ir lietuviai reikėsi, čia daugelio lietuviškų pareiškimų vieta, o pati Amerika yra gynėja mažųjų tautų, — todėl čia ir Seimas susirinko. Prelatas reiškė viltį, kad jo darbai bus atminti ir jis bus vienybės kūrėjas.

Toliau priėmus reguliaminą, pirmininkauja amžius pirm. J. Bačiūnas, sekretoriauja p. Kleiza. Išrenkamas darbo prezidiumas: V. Sidzikauskas pirm., p. Barzdukas ir p. Meilus vice-pirm. Į prezidiumą kviečiami tiesiogiai dalyvaujantys kraštų atstovai: kun. Dr. Balčiūnas (Italija), P. Beliūnas (Venezuela), p. Butkys (Kolombija), P. Grauzienė (Urugvajus), kun. Kazlauskas (Anglija), kun. Ragažinskas (Brazilija), Sekretoriai: prezidiumo dr. Vardys, V. Kavolis ir V. Kleiza,

technikiniai — I. Vaktėrytė, E. Žilionytė ir A. Maceika.

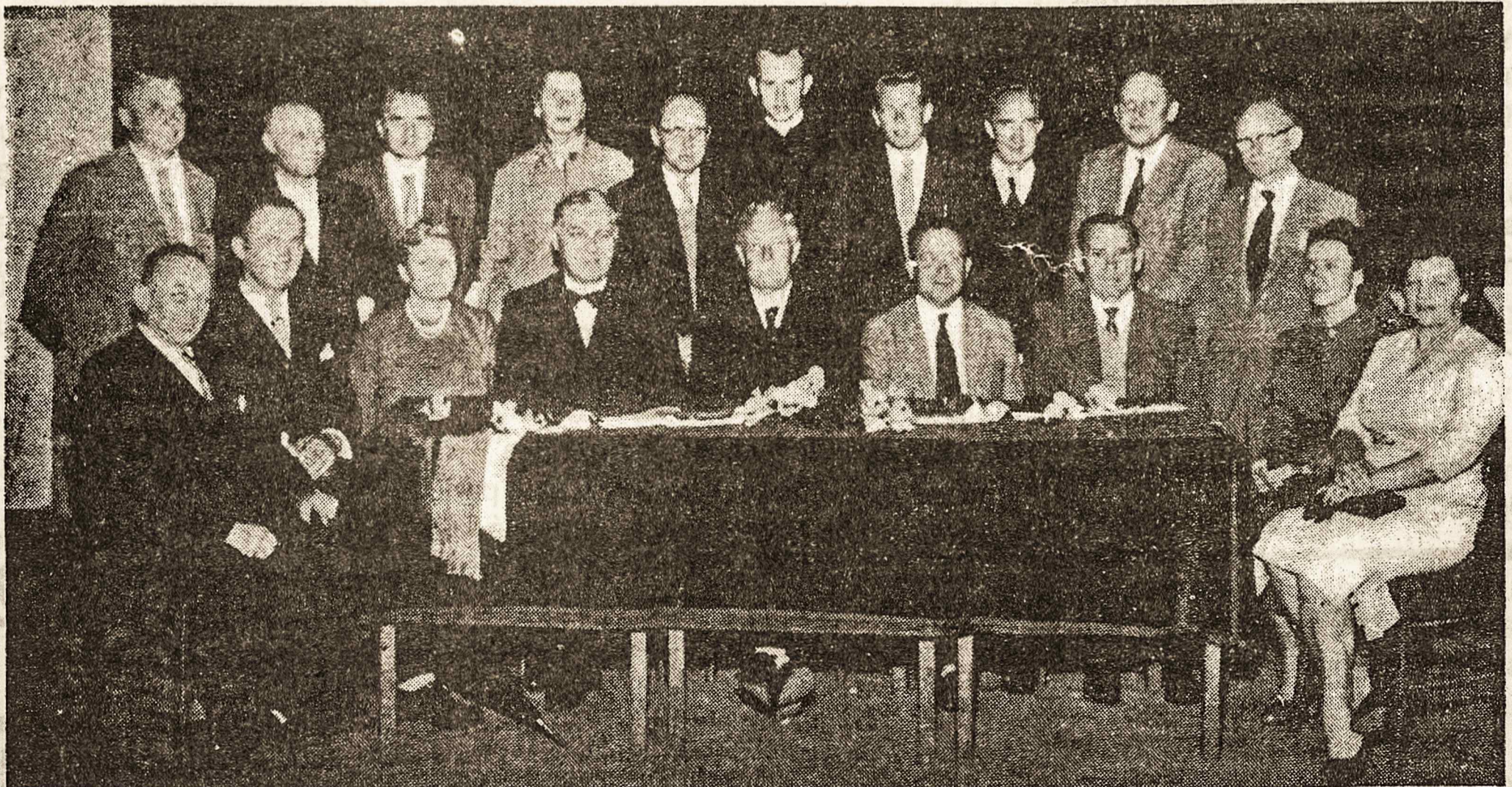
Pirmininkaujantis p. Sidzikauskas sako: ar šis Seimas bus istorinis, parodys ateitis ir jo darbų vaisiai, bet į šį Seimą atkreiptos viso pasaulio akys, jis praskels ir geležine uždangą, ir apie jį išgirs ir pavergtos Tėvynės lietuviai.

Pakviestas tarti žodį N. L. atstovas p. Kajeckas sako, kad N. Y. reikšmingas lietuvių pasireiškimas. Iš čia į Lietuvą atėjo Kudirkos raštai, čia susirinko ir PLB Seimas, kaip Tėvynės nelaimė. liudininkas ir kaip tautos ir Tėvynės valios reiškėjas. Atstovas linkėjo Seimui sėkmingų darbų. Jis priminė, kad prieš 23 metus, sveikindamas Pirmąjį Seimą, prof. Romeris pareiškė, kad išėvijios išlaikymas yra vienas didžiausių tautos problemų.

Vysk. V. Brizgys Seimą pasveikino visų lietuvių vardu "nežiūrint to, kur jie bebūtų".

Sudarytos komisijos: mandatu: V. Vaivodas, L. Staškevičius ir A. Maceika: konstitucijos — K. Grigaitis, J. Audėnas, K. Pakštas, p. Stiklorius ir p. Šlepetys: su manymu ir rezoliucijų — Dr. Balčiūnas, A. Davenienė, p. Guazinienė, p. Maldeikis ir Pr. Vainauskas.

Žodžiu pasveikino dar Ukrainos atstovas p. Vivatski, o kitomis dienomis pakartojo skaitymą. Ne paprastai gausius sveikinimus iš visų žemės kraštų? N.Y. majoro, gubernatoriaus, senatorių ir t.t. Juos tik tai suminėti reikia daug laiko. Be ko kita, sveikinimus atsiuntė visi trys gyvieji Lietuvos Akto Signatarai, ministrai, konsulai ir t.t.

Brazilijos Lietuvių Bendruomenės Taryba su jos pirmininku Dr. E. Draugeliu vidury.

KOVA UŽ SPAUDĄ (3)

JUOZAS ŽYGAS

Spaudos draudimui besitęsiant, areštuotų ar ištremtų vietą, stodavo nauji kovotojai ir pasipriešinimas įgavo daugiau organizuotą formą. Taip pat buvo įsigyta patyrimo ir praktikos kaip tą kovą vesti. Leidžiamųjų knygų skaičius beveik kasmet didėjo ir buvo išmokta jas masiniai per sieną pergabenti.

Knygnešiai ir jų talkininkai pradėjo organizuotis į savo rūšies draugijas ar sambūrius. Buvo pasidalinama darbo barais ar rajonais. Pačiu knygų platinimu daugiausia užsiimdavo škaplierninkai — bagamazninkai. Apie tas knygnešių organizacijas mažai žinių tėra išlikę, tėra žinomi kai kurių vardai: Nemunėlio ir Apaščios Susivienijimas, Akstnas, Artojų Draugystė, Atžala, Aušrinė ir daug kitų. Pati didžiausia ir veikliausia buvo suorganizuota Panevėžio aps. Garšvių kaime

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ

Buvo p. Bačiūno referatas finansiniu klausimu. Po jo Seimas nusukubėjo atidaryti spaudos parodos, kuri, deja sukimšta viename kambarėlyje ir labai skurdžiai atrodė.

4. val. po pietų Roviraide Museum buvo atidaryta meno paroda, kuri buvo išgarsinta, ypač po memorandumo apie nuosmukį ir po dailininkų skilimo į du nesutaikomus loģerius, dėl ko parodoje daugelis dailininkų nedalyvavo. Parodoje buvo išstatyti darbai 33 dailininkų su 100 kūrinių. Ten dalyvaujant dail. V. Vizgirdai, žodį tarė muzikos atstovė Mrs. Horch, o parodą atidarė Lietuvos min. p. Kajockas.

7 val. vakaro muziejaus salėje įvyko kamerinės muzikos koncertas, kurio programą išpildė smuikininkas Iz. Vasiliūnas, palydimas fortepiono sūnaus Vytenio, išpildė K. Banaičio, J. Gruodžio sonatas d-moll, o pianistas A. Kuprevičius — M.K. Čiurlionį, J. Gaidelį, Br. Budriūną ir Vl. Jakubėną.

1885 m. Jos organizatoriai buvo Bielinis, Bružas, Ladukas ir kiti knygnešiai, ši organizacija veikė labai sėkmingai apie dešimtį metų. Apie jos nepaprastą sėkmingumą gali paliudyti faktas, kad net rinko spaudai prenumeratorius ir tvarkingai spaudą pristatydavo.

Į šią kovą už savo spaudą įsijungė ir išeivijos lietuviai, Amerikos lietuviai pradėjo knygų spausdinimą ir įvairiais būdais jų siuntimą į Lietuvą. Pagal Vaclovo Biržiškos surinktas žinias Amerikoje nuo 1875 m. iki spaudos draudimo atšaukimo buvo apytikriai išleista 721 knyga. Amerikoje spausdintos knygos didžiumoje buvo ne brošiūrėlių formato, taip pat jos buvo grynai tik religinio turinio. Prūsų Lietuvoje nuo 1865 m. ligi spaudos atgavimo buvo atspausdinta 1422 knygos.

Kovos pradžioje tebuvo religinis motyvas, beveik jokių tautinių pradų dar nebuvo. Pradėjus leisti "Aušrą" tie tautiniai pradai jau pradėjo reikštis. Iš pradžių labai nežymiai ir nedrąsiai, bet šalia religinių pradų atsirasti ir tautiniai motyvai.

Negalima aiškiai nustatyti dienos ir metų, kuomet susiformavo tautinė sąmonė. Tik atrodo, nesuklysdami galime teigti, kad tai įvyko spaudos draudimo metu. Kražių bažnyčios gynime jau pasireiškė ta sąmonė. Čia jau nebuvo vien religinis, bet ir tautinis pasipriešinimas. Kazokų būriai čia susidūrė jau ir su tautiniai bepradedančia susiprasti minia. Čia gal ir įvyko posūkis, iki to laiko vis buvo bandoma tik ginti savo religiją ir kalbą, bet neišėiti prieš valdžią ar carą. Visokiom progom buvo reiškiamas carui ištikimybė. Nuo Kražių įvyko posūkis. Jau buvo pradėta skleisti mintis, kad visa Rusijos valdžia ir santvarka yra blogybė su kuria reikia kovoti.

"Varpas" ir vėliau "Apžvalga" žmones jau mokė kaip reikia pasipriešinti ir vesti kovą. Nurodė

ir aprašinėjo rusų nusikaltimus: "Atrado kame negyva žmogų, — kas jį užmušė? Burliokas. Kilo kaime gaistas, kas padegė? Burliokas. Pavogė arklį, kas pavogė? Burliokas".

Taip pat jau nebebuvo vengiama išeiti ir prieš caro autoritetą. "Taigi caro nusamdyti visokie policemonai katalikams kankinti, jei tik yra budriausi vagys ir žmogžudžiai, tai caras tokius iš pblieceiskų iš karto padaro gubernatoriais". Kaip iš šio aprašymo matyti, žmogžudžiai visuomet sudarė rusų administracijos elitą. Praėjus šimtui metų, tokie jau užima net prezidentinius postus.

Vienoje korespondencijoje net išdrįstama rašyti "Eina gandas, būk daugumas matė, kaip negeros dvasios cypdamos ir kaukdamos ešė per Kražius neseniai mirusį carą".

Kražiuose pralietas kraujas nebuvo pralietas veltui, nuo čia jau prasidėjo aktyvi lietuvių kova. Žandarai jau nebegalėjo lietuvių mušti be jokios atsakomybės ir rizikos, pasitaikydavo, kad ir jiems tekdavo. Lietuviška spauda pradėjo mokinti ir raginti kaip jiems pasipriešinti. "Ne vienoje vietoje jau atsitiko, kad tokie žandarai arba urėdninkai, bejieškodami knygų ir laikraščių žmonių kišenes iškratė ir pinigų išvogė, todėl be liudininko atvykusio žandaro neįsileisti. Imkite už apykaklės ir stumkite pro duris laukan, jeigu jis dar neklausytų tai duokite jam į nugarą kaulį tiek, kiek tik įtilps". Lietuviai pasiskaitė tokių raginimų, savivaliaujančius žandarus, ypač atlaidų metu, kur į kampą prispaudę gerokai aplamdydavo. Sykį toks pamokintas atsargiau elgėsi, o žmonės pamatė, kad apsimoka neapsileisti.

Su laiku pasipriešinimas įgavo tokias formas, kurių rusai pradėjo bijoti. "Apžvalga" paskelbė Rusijos valdžiai Prancūzijos lietuvių protestą. "Jeigu nepaliausite kankinti toliau mus tokiais prispaudimais, tai priversite, Maskoliai, mus pasielgti su jumis kaip Airiai su Anglais; pradėsime dinamitą dėti po jūsų rūmais ir cerkvėmis, priversite mus, kad žudytume jūsų gubernatorius, didesnius perdėtinius ir kitus siurbikus".

DU KLAUSIMAI LAIKRAŠČIO SKAITYTOJUI:

1. AR ATNAUJINOTE MŪSŲ PRENUMERATĄ ?
2. AR NETURITE GIMINIŲ — DRAUGŲ, KURIEMS GALĖTUMĖTE UŽSAKYTI M. L. ?

PARDUODAME

AUTOMOBILIAMS

LIPINĖLIUS — Adesivos

SKYDELIUS su grandinėmis
Chaveiros com emblema Vytis.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJŲ

Vytautas Laugalis

LIETUVIŲ KALBA

(Kilmė, istoriškumas, reikšmė)

Šios populiarios studijos autorius, Vytautas Laugalis, yra baigęs Vilniaus universiteto Filologijos Fakultetą. Dabar apsigyvenęs Sāo Paule, šv. Kazimiero parapijoj. Jis ryžtasi ML-vos skaitytojams pateikti daugiau informacijų apie lietuvių kalbą, žvelgiant iš pasaulinio filologinio (kalbotyros) taško. (Red.)

Lietuvių kalba, kaip ir kiekviena kita kalba, yra priemonė sąmonės turiniui išreikšti. Žiūrint lingvistiniu (kalbiniu) požiūriu, kalba yra ir socialinis reiškinys. Ji turi savo kilmę, evoliuciją ir istoriškumą. Lietuvių kalba, o ir kitos kalbos, turėjo vystymosi ir istoriškumo bei keitimosi pakopas. Aišku, kad gyva kalba turėjo formotis bendruomenėje, gentyje, o vėliau tautoje.

Mes, lietuviai, o ypatingai kalbininkai, galime, tiksliau, privalome žiūrėti į lietuvių kalbą, kaip į mūsų prabočių, tėvų ir dabartinę modernią kalbą iš lingvistinio (kalbinio), geografinio, socialinio, psichologinio, net filosofinio taško. Kitaip sakant, lietuvis kalbininkas, nagrinėdamas ar mokydamas kitus šios kalbos, negali apsieiti be lietuvių kalbos sistemos reikalavimų ir jos istorijos.

Šiame straipsnely tik trumpai paliesime lietuvių kalbos kilmę, istoriškumą ir jos reikšmę šių dienų mokslinėje pasaulinėje kalbotyroje, kur Europos ir Amerikos Universitetuose, Filologijos (kalbos mylėtojų) fakultetuose lietuvių kal-

Tokie grąsinimai ir didėjantis pasipriešinimas, pradėjo kelti nerimą rusų administracijos tarpe. Pagaliau ir rusų administracija pradėjo pamatyti ir suprasti, kad spaudos draudimas jiems yra nuostolingas. Nežiūrint priespaudos ir persekiojimų, spaudos plitimo jie nepajėgė sulaukyti, tik nustatė žmones prieš rusų valdžią. Buvo pradėta bijoti lietuviuose pasireiškiančių revoliucinių apraiškų. Tad ir Lietuvoje veikusi rusų administracija, pradėjo spaudos draudimo beprasmiškumą kelti. Jie, žinoma, tai darė neatsižvelgdami į teisėtus lietuvių reikalavimus, bet gelbėdami savo kailį.

Tamsios ir spaudžiamos liaudies pasipriešinimas, išvirto į organizuotą kovą, — kuri išsiplėtė į tautinį sąjūdį davedusį į savo teisių apgynimą ir laimėjimą. Taip baigėsi kova trukusi 40 metų.

Perkūno Namai Kaune.

Vytauto Čiplies nuotr.

ba yra dėstoma, nes joje kalbininkai suranda pačias archaiškiausias (seniausias) formas, kurios jau yra dalinai ar visiškai išnykusios kitose kalbose.

Lietuvių kalba, kuri yra artima savo gramatine net žodynine struktūra indų (sanskrito), graikų ir lotynų kalboms, savo kilmę priklauso Baltų — Aiščių kalbų grupei, o ši — Indo-Europiečių kalbų šeimai. Tiesa, Baltų kalbų šeimai (grupei) priklauso mums labai artima latvių kalba ir mirusi, prūsų kalba, palikusi savo kalbinius pėdsakus kalbų tyrinėtojams. Vertėtų pabrėžti, kad kai kurių kalbininkų, ypatingai slavų (rusų, lenkų) tendencija, suplakti Baltų ir Slavų kalbas į vieną šeimą, yra atmestina, kaip neteisinga. Trys baltiškios kalbos (įskaitant ir mirusią prūsų) nepriklauso nei slavų, nei germanų kalbų šeimoms. Lietuvių ir latvių kalbos yra baltiškios, savitos ir savarankiškos. Jei jau minėsime Indo-Europiečių didžiulę kalbų šeimą, tai pasauliniai kalbininkai, jas skirsto į sekančias kalbų grupes (šeimas) ar atskiras kalbas: germaniškos kalbos; vokiečių, anglų, skandinavų ir kitos; romaniškos: prancūzų, ispanų, italų, portugalų, rumunų ir kt.; slaviškos: rusų, ukrainiečių, baltarusų arba gudų, lenkų, slovakų, čekų, bulgarų, makedonų serbų, chorvatų, slovėnų ir kt.; baltiškios: lietu-

vių, latvių; albanų, atskira ir viena kalba (Europos pietuose), armenų kalba, taip pat viena, Kaukaze.

Dėl lietuvių kalbos, kitaip, baltų kalbų senumo yra eilė nuomonių, bet spėjama, kad jau 3000 metų prieš Kristų, baltai turėjo savo prokalbę, savo kalbą-motina. Dėl lietuvių kalbos senumo ir formų archaiškumo dabar jau nėra abejonių, nes pasaulinio masto kalbininkai, tyrinėdami surado, kad norint nustatyti Indo-Europiečių kalbos istorinę kilmę, jie turi kreiptis į lietuvių kalbą, kuri iki šių dienų išlaikė pačias seniausias kalbos formas, kurios tik nepilnai sutinkamos sanskrito, graikų (senosios), lotynų ir gotų kalbose.

Įrodymui, kad mūsų kalba yra labai svarbi ir vertinga kalbiniu požiūriu pasaulinei kalbotyrai, štai kei pavyzdžiai: piemieji pionieriai kalbininkai (svetimtaučiai, kai tik atsirado lyginamoji kalbotyra XIX a. pradžioje), nagrinėję lietuvių kalbą, buvo šie: — Vokiečiai lingvistai: Franz Bopp, J. Grimm, August Schleicher, K. Brugmann, H. Osthoff, A. Leskien, W. Bezenberger, E. Hermann, N. Trautmann, J. Gerullis (lietuviškos kilmės, žymus vokiečių kalbininkas), danas Rask, prancūzas Bodouen de Courtoine, lenkas Jan Ostrębski, latvis Janis Endzelins, rusas F. Fortunatov ir kiti. (Bus daugiau)

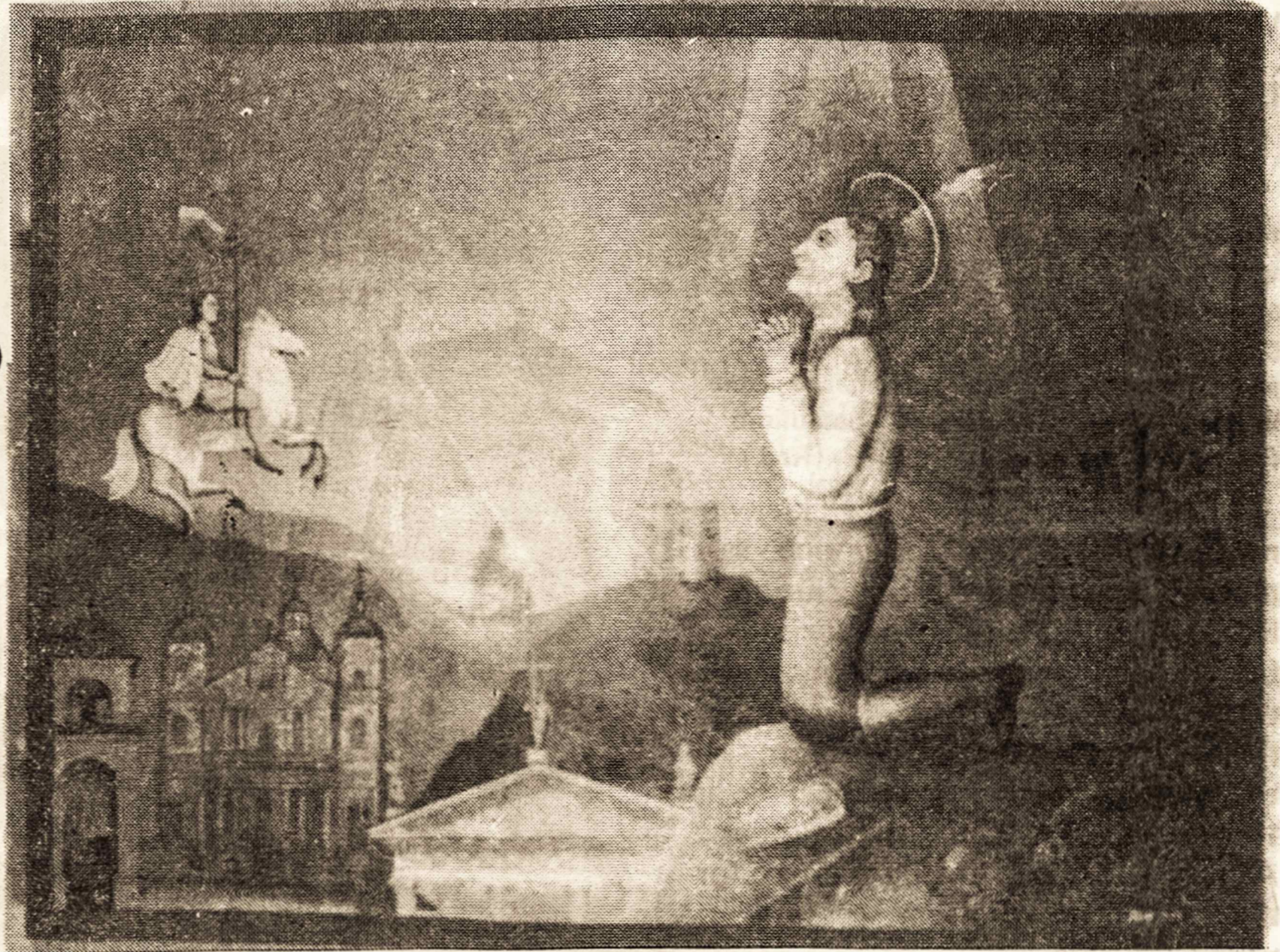
Š V. K A Z I M I E R A S U Ž T A R Ė J A S

São Paule gyvenantis estų dailininkas Robertas Zirk panoro ir jis jeiti į Brazilijoj skelbiamą šv. Kazimiero paveikslo tapybos konkursą. Ir pristatė savo kūrinį.

Paveikslas pailgas (cm 83 x 113) Tai meninė kompozicija – sintetinė šv. Kazimiero biografija. Gyvos, gražiai suderintos spalvos.

Žvelgiant iš dešinės – tolumoj, paūksmėj, glūdi Kazimiero gimtinė – Krokuvos Vavelio pilies bokštai. Vidury – pats šventasis, Lietuvos žemėj, ant kalvutės, gal ant vienos Panerių kalvų; po kojų Vilniaus miestas. Grįžęs iš nesėkmingo žygio į Vengrijos karalių sostą, jaunikaitis suklupęs ant kalvos viršūnės. Nusivilkęs šarvus ir numetęs žemén karūną, o apsvilkęs tik striuka, liaudies motyvais apvedžiota palaidine, paskendęs maldoj. Šviesos spinduliai krenta iš aukšto jam ant galvos. Tai karšta užtarimo malda: malda už Tėvynę, kurią ryškiai vaizduoja ant šone stovinčios kalvos jogailinės-kazimierinės dinastijos lopšys – Gedimino pilis; malda už Lietuvos Bažnyčią, kuriai čia atstovauja kiek žemiau, bet pryšaky, stovinti Vilniaus katedra ir, dar daugiau į kairę, jo paties, taip pat tremtinio, laikinoji būstinė – šv. Petro ir Povilo bažnyčia. Tai, sakyčiau, malda ir už tremtinius. Jei taip, tai šioj karšto jaunojo Užtarėjo maldoj galim kiekvienas atrasti ir savo vietą.

Šventojo Jaunikaičio maldos šauksmas – o per jį ir Vilniaus bei Lietuvos vardas – skamba pasauly daug garsiau, negu, dugne, tekančios saulės apšviesto Geležinio Vilko kauksmas. Ir kad tikrai jo malda už Tėvynę galina, liudija, visai kairiam šone ant kitos kalvos, ant žemės vos paskutiném kojom beliečiančio balto žirgo raitelis – pats šv. Kazimieras, aukštai iškėlęs Lietuvos Trispalvę. (Čia, sakytum, jo paties regėjimas amžiais trunkančios savo misijos

Estų dailininko ROBERTO ZIRK'o nutapyto šv. Kazimiero paveikslo nuotrauka

lietuvių tautoje – Dievo ir Bažnyčios paskirtas ypatingu Lietuvos Globėju).

Taip vienam kūrinį ištisa šventojo biografija. Ir kazimierinės Lietuvos istorijos sintezė – nuo Gedimino iki šių laikų. O gal net ir rytojaus? Juk Kazimieras neišsiblaškęs ir nepavargęs – jis giliai susikaupęs nepertraukiamoj maldoj. O tenai, fone, ant kalvos, pro Gedimino pilį, jau skverbiasi ir kylančios aušros pragiedruliai.

Žiūrai, ir negali atsigėrėti. Mąstai, ir vis nauji akiračiai atsiskleidžia. Kad ir valandą žiūrėtum, vis ką nors nauja atrastum.

Man – tai tikras meno šedevras.

Kun. Pranas Gavėnas

I T A L I J A

Šv. Kazimiero sukakties iškilmes Milano katalikai užbaigė spalio 27 d. specialiomis pamaldomis šio miesto Duomo katedroje. Renginį organizavo ir juo rūpinosi italai, koncelebracinėms Mišioms pakvietę prel. Audrį Bačkį, Vatikano viešųjų reikalų pasekretorį. Mišias jis koncelebravo su Duomo katedros

klebonu prel. Angelo Maio, keliais kitais kunigais, kurių eilėse buvo ir kun. Tasius Ereminas iš Domolos, profesoriaujantis Milano katalikų universitete. Savo pamoksle prel. A. Bačkis visą katedrą užpildžiusius italus supažindino su šv. Kazimieru, jo gyvenimu bei dorybėmis, jo meile Lietuvai. Po pamaldų prel. A. Bačkis Žmogaus muziejuje atsakinėjo į klausimus, liečiančius religiją ir tikinčiųjų persekiojimus sovietų okupuotoje Lietuvoje.

J A V A L S T Y B Ė S

Šventųjų metų proga popiežius Jonas-Paulius II į Šv. Silvestro riterius pakėlė Petrą Jurgėlą, įvertindamas jo didelius nuopelnus. Naujasis riteris yra lietuviškosios skautijos įsteigėjas, savanoris kūrėjas, Lietuvos kariuomenės karininkas, žymus visuomenininkas, daugelio knygų autorius. Popiežiaus aktą P. Jurgėlai rugsėjo 23 d. Apreiškimo parapijos šventovėje Bruklinė įteikė vysk. P. Baltakis.

Geriausia dovana:

GIMTADIENIŲ VARDINIŲ METINIŲ PROGA

UŽSAKYKITE "MŪSŲ LIETUVA"

GIMINĖMS – DRAUGAMS – PAŽĪSTAMIEMS

Šią brangią dovaną jie prisimins 50 kartų – visus metus

RESTORANAS

VIKTORAS LUKAVIČIUS

Savininkas

Lietuviški ir europietiški valgiai

MALONUS PATARNAVIMAS

Rua Espirito Santo, 118 - Tel. 441.6846

SÃO CAETANO DO SUL

ANCHIETA IR ŠVENTASIS KAZIMIERAS

Šiais kazimieriniais metais kun. Prano Gavéno dėka buvo ir yra organizuojamos lietuvių Mišios įvairiose São Paulo bažnyčiose.

Gruodžio 9, 1984, Lietuvių šv. Kazimiero Parapijos klebonas Pranas Gavėnas celebravo Mišias seniausioje São Paulo bažnyčioje. Mišias, aukojamas už Lietuvą, prisimenant šv. Kazimierą ir persekiojamą Lietuvos Katalikų Bažnyčią, susirinko nemažas lietuvių būrys, o taip pat jose dalyvavo tos bažnyčios ir muziejaus vadovai, jėzuitų vyresnieji ir kiti brazilai.

Prieš pradėdant Mišias, Anchieta Muziejaus vadovas supažindino susirinkusiuosius-tikinčiuosius su senais paveikslais ir eksponatais, kalbančiais apie istorinę jėzuitų veiklą São Paulo valstijoje, o ir visoje Brazilijoje. Vaizdingai, smulkiai muziejaus vadovas papasakojo apie jėzuitų nuopelnus, nešant Kristaus Evangeliją seniesiems Brazilijos gyventojams.

Prieš pat Mišių pradžią vienas iš jėzuitų kunigų, kalbėjęs portugaliskai, priminė tikintiesiems, jog tos Mišios esančios labai reikšmingos, nes jos laikomos už Lietuvą. Lietuviai, anot jo, šv. Kazimiero jubiliejiniais metais išgarsėjo visoje Brazilijoje.

Mišių įžanginėje dalyje lietuvių jaunimo choras sugieda giesmę lietuviškai. Ją akomponuoja žinomas São Paulo lietuvių akomponiatorius prof. Feliksas Girdauskas. Jaunimo grupei, pasipuošusiai lietuvių tautiniais drabužiais, vadovauja ir diriguoja Liucija Banytė.

Tuoj po giesmės, celebrantas, prabilęs jėzuitus portugalų kalba, pažymi, kad lietuviai yra labai dėkingi tos bažnyčios jėzuitams, kad jų seniausiam maldos ir veiklos centre jie gali aukoti mišias ir dalyvauti jose, meldžiantis už Lietuvą ir jos Patroną šv. Kazimierą, j kurį deda didžiules viltis visa lietuvių tauta.

Skaitinius portugalų kalba atlieka vyresnysis skautas, studentas Marcus Lipas ir po Evangelijos, kurią perskaitė diakonas Vytautas Laugalis, jėzuitų atsakingasis rekto-

MIŠIOS

ANTANAS MAJUS, gyv. Guarujá, "Europa Hotel" savininkas, nuoširdžiai kviečia gimines ir bičiulius prisiminti maldoje jo tėvelius, o jei galima dalyvauti šv. Mišiose, kurios bus atlaikytos šio mėn. 16 dieną, 8 val. šv. Kazimiero koplyčioje.

rius padarė tai dieną skirtą pranešimą, kuriame jis pažymėjo, kad lietuvių dalyvavimas šioje šventovėje yra gana svarbus ir reikšmingas. Jis pabrėžė, kad per lietuvius kunigus, o ir tikinčiuosius, jie, brazilai, sužinojo labai daug apie jų nedalią, apie jų tautos kančias, esant svetimųjų valdžioje, primindamas, jog šiais civilizuotais laikais sovietiniai komunistai persekioja Lietuvos Bažnyčią, o Vilniaus katedra, kur ilsėjosi šv. Kazimiero kūnas, dabar yra paversta ateistiniu Muziejum. Jis toliau kalbėdamas įtikinančiai įrodinėjo, kad ateis laikas ir lietuvių tautai, kuri, pasiekusi laisvės pergalę, vėl įsijungs į normalų krikščionišką gyvenimą, vėl Lietuva bus laisva, nepriklausoma valstybė.

Mišių pabaigoje celebrantas kun. Pranas Gavėnas, trumpai stabtelėjęs, prabilo jėzuitus portugaliskai, paprašydamas jų atkalbėti "Tėve Mūsų" su nepaprastu susimastymu, prisimenant tolimą ir kenčiančią Lietuvą.

Pasibaigus Mišioms, visi tikintieji buvo pakviesti aplankyti bažnyčios rūsius — kriptas, kur ilsisi pirmieji misionieriai jėzuitai, kankiniai.

Būtina pažymėti, kad prie šių Mišių organizavimo ir dalyvavimo jose, be kun. Prano Gavéno, prisidėjo Brazilijos Lietuvių Tarybos pirmininkas Jonas Tatarūnas, ilgametis Lietuvių Choro dirigentas Viktoras Tatarūnas su jaunimu, seniausias São Paulo lietuvių žurnalistas Stasys Vancevičius ir kiti lietuviai.

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML"

Jonas-Emilija VOSYLIUS Cr.30.000,
Audra VOSYLIUS Cr.22.000,
Liudas RALICKAS Cr.20.000,
Adolfina PETKEVIČIUS Cr.20.000,
Vita RACKEVIČIUS Cr.20.000,

Wanda VALIULIS Cr.15.000,
Albina VASILIAUSKAITĖ Cr.25.000,
Vladas GAVĖNAS Cr.15.000,
Veronika DIMŠIENĖ Cr.30.000,
Anna Dirsė CORALON Cr.20.000,

P A D Ė K A

Chorvedys Mo. Viktoras Tatarūnas, lapkričio 25 organizavęs Kazimierines pamaldas Na. Sra. Aparecida šventovėj Ipirangoj, dėkoja ypač jaunimui — Volungei, Rūtelei, skautams — prisidėjusiems prie sėkmingos ir puikios šventės eigos.

ŠV. JUOZAPO BENDRUOMENĖS NARIŲ SUSIRINKIMAS IR VALDYBOS RINKIMAI

L.K. šv. Juozapo Bendruomenės Narių susirinkimas šaukiamas šių metų gruodžio mėnesio 16 dieną, 15 valandą, Jaunimo namuose.

Programoje Naujos Valdybos rinkimai. Visi prašomi iš anksto pagalvoti, ką rinksime į naują Valdybą.

Susirinkime bus galima užsimokėti nario mokestį.

Valdybos nutarimu, nariai atsilikę su mokesčiu vėl bus laikomi nariais, jei susirinkime sumokės Cr\$5.000,00 už visą atsilikusį laiką.

Visi nariai prašomi dalyvauti.

Kun. J. Šeškevičius

Pirmininkas

Aldona Černiauskaitė Fernandes
Sekretorė

PABRANGO ML PRENUMERATA

Viskam kasdien brangstant, ir ML yra priversta pakelti savo kainą. Taigi dabar

- prenumerata: Cr.20.000
- Garbės leidėjas : Cr.50.000
- Garbės prenumerata: Cr.30.000
- atskiras numeris: Cr. 500

Dra. HELGA HERING

MÉDICA — GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 — B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

FÁBRICA DE GUARDA — CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos. para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas. tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banyas Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

MŪSŲ ŽINIOS

LIETUVIŠKA EGLUTĖ
STO. ANDRĖ PARODOJE

Sto. André valsčiaus "Centro Cultural Infantil" suruošė tarptautinę kalėdinių eglučių parodą pavadinimą "Arvores de Natal — Países e Tradições".

Lietuviai taip pat buvo pakviesti pasirodyti su savo tradicine eglyte. Ją paruošė ponija Vera Tatarūnienė. Šios parodos vedėja yra ponija Solange Grinys.

Kartu su eglučių paroda, tam pačiam pastate, vyksta Jaunimo Literatūros knygų mugė — Feira do Livro Infanto-Juvenil.

Šias abi parodas galima aplankyti kasdien nuo 8 iki 12 ir nuo 13 iki 17 val. Parodos yra įdomiam senoviškam pastate vidury gražaus parko. Adresas: Av. Itamaraty 536, Bairro Bangu — Sto. André. Važiuoti per Av. do Estado ir privažiuojant tiltus, pasukti į dešinę, kur matosi OTIS fabriko bokštas.

IŠVYKO Į TALKĄ

Gruodžio 12 dieną išskrido Venesuelon kun. Petras Urbaitis, ten iškvietas į talką kun. Antanui Perkumui, jau nebeįstengiančiam lankyti savo tautiečius — kalėdoti.

Kun. Antanas Perkumas, saležietis, yra Popiežiškosios Lietuvių Misijos Venesueloj direktorius. Idealistas, dosnus, daug nusipelnęs ne tik Kinijos misijose, o ir savo tautiečių tarpe, yra didelis ir São Paulo "Šv. Kazimiero Draugijos" ramstis. Nors pečius jau slegia 75 metų našta, mūsų žemaitis visuomet linksmas ir žvalus. Tačiau Kinijoje persauta koja jau neleidžia toliau kur nors nukeliauti — ir reikia šauktis pagalbos, Nors kokiom trim, keturiom savaitėm.

Po Naujų Metų kun. Urbaitis grįš Sanpaulan — ir tikisi lankyti tautiečius bei praveisti Kazimierines pamaldas už Lietuvą dar keliose vietovėse

Sėkmės mūsų nebejaunam buvusiam Kinijos misionieriui dar misionieriauti kur išeina ir kur labiau reikalinga.

Šio "ML" numerio GARBĖS LEIDĖJAS

BRAZILIJOS LIETUVIŲ JAUNIMO SAJUNGA

Nuoširdžiai dėkojame Jaunimo Sąjungai už paramą mūsų savaitraščiui ir linkime daug nuveikti lietuviškos išlaikymo darbe.

ML administracija

Lietuvių Sąjunga Brazilijoje

R U O Š I A R E V E I L L O N NAUJŲ METŲ SUTIKIMA

gruodžio m. 31 d. — 22 val.

Rua Lituânia 67

Norintieji dalyvauti, prašomi užsisakyti iš anksto — iki gruodžio 28 dienos, telefonais: 274-5116; 93-5470; 92-3309; 215-6310.

Valdyba

Nespėtiems aplankyti kun. P. Urbaitis linki prasmingų Kalėdų ir Viešpaties palaimintų Naujųjų 1985 Metų.

LIETUVIŲ IMIGRANTŲ PAMINKLAS

Kadangi pereitą savaitę aukotojų pavardės netiksliai buvo atspausdintos, skelbimą pakartojam:

Helena ir Alfonsas	
Pupeliai	Cr.50.000,00
Kęstutis Draugelis	Cr.30.000,00
Marija ir Juozas	
Čiuvinskai	Cr.50.000,00
Angelina Dulinskas	Cr.50.000,00
Volungės Choras	Cr.30.000,00

Šią savaitę, paminklo statymui dar prisidėjo sekantys aukotojai:

Šv. Juozapo Vyrų	
Brolija	Cr.50.000,00
Aleksas ir Magdalena	
Vinkšnaičiai	Cr.50.000,00

Jiems, širdingai dėkojame.

Muziejaus ir Archyvo Komisija

OPERUOTAS INŽINIERIUS IDIKA

Neseniai grįžęs iš Šiaurės Amerikos inž. Algirdas Idika lapkričio pabaigoj nesijautė gerai ir buvo

nuvežtas UNICOR ligoninėn, kur gruodžio 1 d. jam buvo padaryta širdies operacija. Ligonis jau gerėja ir greit paliks ligoninę.

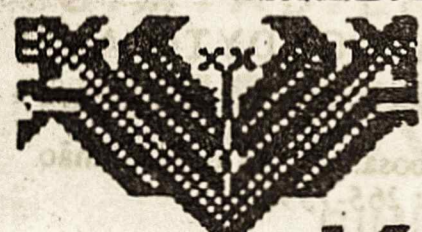
D Ē M E S I O

1985 m. sausio mėn. yra ruošinama dviejų dienų išvyka į CAMPOS DO JORDÃO. Kas pageidautų dalyvauti šioje išvykoje, dėl sąlygų turi teirautis pas Antaną Rudį sekmadieniais prie V. Zelinos bažnyčios, arba telefonu 216-7880 nuo 5 iki 9 val. vakaro.

KALĖDINIS KONCERTAS

Šio mėnesio 16 dieną, sekmadienį, 19 val., Na. Sra. Aparecida šventovėj, Ipirangoj, įvyks kalėdinis koncertas. Koncertą ruošia, kartu su Aparecidos parapijos choru, Mo. Viktoro Tatarūno vadovaujamas lietuvių moterų choras. Programoj 4 kalėdinės giesmės portugališkai, 4 lietuviškai ir kelios giesmės jungtinio choro vietos kalba. Įdomu, kad ir brazilų choras mokosi giedoti lietuviškai.

• Namai be lietuviškos spaudos — pilis be tautinės šviesos

**PIRKITE LIETUVIŠKUS
KALĖDINIUS SVEIKINIMUS**

